

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sermones

Ephraem <SYRUS>

[Freiburg im Breisgau], nicht nach 1491

Ingeniosi / acutissimi Sanctique viri Effrem [...]: De compunctione cordis:
Liber primus incipit

[urn:nbn:de:bsz:31-311732](#)

Capitulū I

Lingeniosi acutissimi Sanctiōis viri Effre
Edilene ecclie diaconi De compunctione
cordis Liber primus incipit.

Caplin. I. Premittens planctum aucto
ris pro anime sue institutionisq; patru luox
vulneribus: cum eiusdem institutionis descri
ptione / et accusatione atq; reprehensione vi
te et institutionis sue: fratribus suorum.

Dolor me com
pellit dicere: et iniquitas mea cō
minatur mihi ut sileam. Terro
res me ploqui vehementer per
vigent. et delicta mea silentium me habere com
pellunt. Quia ergo ab utrisq; coartor: expe
dit mihi ut enarrē magis dolorem cordis mei
ut quoddā refrigeriū capiā. Animus meus sau
ciatus est: et oculi mei lachrymas cōcupiscunt.
Quis dabit capiti meo aquam: et oculis me
is fontem lachrymarum: ut p; vulnerib; ani
me mee indesinenter diebus ac noctibus de
fleam. Necnō etiā institutionis nostre molli
cies: que temporib; nostris efficitur: quō re
pleta est vulneribus et ignorātia. Elatio siqui
dem eius: qualitatē vulnerū suorū considera
re nō finit. Nam institutio illa: que fiebat in
diebus patrū nostrorū: qui in vniuersa terra
quasi quedā luminaria resulserunt: hec erat:
Lōuersabāt̄ quippe in ea quasi inter spinas
et tribulos/hereticorū videlicet atq; impiōi:
quasi p̄ciosi lapides ac splendide margarite.
Quorū conuersationem nimis castam ac so
briam: ipsi inimici videntes/imitatores eorū
fieri gestiebant. Quis em humilitatē eorum
cernens: nō prorū cōpungebat. Aut q̄ se
rum modestiam aut quietudinem intuens: nō
cōfestim amirando obstupuit. Quis amator
pecuniarū parsimoniā eorū ac nuditatem
aspiciens: nō totū mundū odio habuit ac de
spexit. Quis fraudator aut arrogans/sobri
am eorū vitam attendens: nō illico ad humili
tatem semetipm conuertit. Quis aut for
nicator aut pp̄ban⁹/ ad orationē eos cernēs
subsistere: nō statim castam ac pudicam secta
tus est vitā. Quis v̄o ira cundus ac furore re
plerus: si eos attendit: nō oē m rancoris ama
ritudinem cōmutauit. Hic em̄ positi certaue
runt: nunc aut̄ ibi constituti letant̄: quia de
glorificatus ē in eis: et omnes edificationē ani
me inuenierūt. Nostra aut̄ institutio rectas
deserens vias: per prerupta et aspera incedit

Capitulū II

itinera. Nō est em̄ qui ppter deū a facultati
bus suis abscedat. neq; em̄ est qui ob eternā
vitam semetipm subiicit. Nō est mīris neq;
humilis: nō est quietus nō est firmiter stabili
tus: nec est qui iniuriam perpessus sustineat.
Nō est cui male dicat: et sufferat. Iḡt omnes
sunt contradictores: omnes furibundi: et om
nes pigritia torpentes: omnes ad amaritudi
nem prompti: et omnes ad ornatum vestitū faci
les: omnesq; manus glorie cupidi: omnes vani
actimidi: et omnes semetipos amates. Etenim
qui venit institui: antequā instituāt̄: alios in
stituere cupit: et docere anteq; discat. Prīus
queridiat̄/ promulgare vult leges: et anteq;
discat ordinē syllabarū philosophare incipit.
Chriſtusq; subiicit̄: vult habere subiectos: et
anteq; maiorū iussis obtemperet: arripit iu
bentis officium. Et anteq; instruāt̄: instrue
re cupit: ac monere usurpat. Hiaut̄ quis in
gradu p̄cesserit: cū auctoritate quadā insoler
ter in morib; imperat. Si autē et locuplete
paup̄ fierit: honorez sibi cōfestim exp̄tere
usurpat. Si vero ex inope: de requie sciscita
tur: si oparius fuit: digitos cōtinuo studet te
neros ac delicatos habere. **Q**uis est itaq;
qui nostrā institutionē nō defleat. Abrenūci
antes siquidem seculo: que terrena sunt sapi
mus. Et quidem agricole cōtempserunt ter
ram: et nos qui videm spirituales esse: collig
atis sumus in ea. Nescimus ad quid vocati
sumus. O fratres charissimi: ybi venimus:
Ad continentiam vocati sumus: et escarū ex
quisitarū industriam adhibemus. In nudita
tem venimus: et de amictu vestimentorū con
tendimus. In subiectiōne vocati sumus: t̄m
perantibus contradicimus. In modestiam et
quietem venim⁹: et omnes quasi fere agrestes
efficimur.

Cap. II. Accusans duriciā cordis nostri/
tarditatemq; noltra ad compunctionē/couer
sionem et penitentiā: cu exhortatioē ad hmoi
agenda: et doctrina quō agi debeant exempla
parrum confirmans: et ad illoū imitationem
nos prouocans.

Egentes non
agnoscim⁹: et audientes nequaq;
in aures nostras percipimus. Si
aliquis consciens iter/homicidium ppetra
tum repente agnoverit: vultus eius illico im
mutat̄: et cor eius paurore concutit̄. Prophē
tia

Capitulum

tas et aplos legimus interfectoris: et risus pferimus. Et quid dicimus prophetas et aplos: Ipsi dñm/ verbum patris/ peperdimus in ligno et ppter peccata nostra peimptū esse audiuiimus et legimus: et elata ceruice contemptum et rideamus? Sol nō potuit ferre dñm nostri contumeliam/ sed claritatem sui luminis conuertit in tenebras/ nos autem a tenebris malicie nostre conuertinolumus. Tielū templi qd nihil deliquerat/ a semetipso scissum est: nos autem ppter peccata nostra/ cor nostrum cōpungim nō cupimus. Terra iugiter pertremiscens a facie dñi sub pedibus nostris cōmotus/ ut nob metu incutiat/ et nec sic ob nostrā duriciam formidamus. Urbes absorpte sunt/ et loca ab ira dñi desolata sunt/ et nec sicut trepidam? Sol se metit iterum meridianis horis super nos obscuratus ē/ et nec sic corde expauescim? Bella persarum/ ac diuersarū gentiū barbararū cōmota sunt/ et regiones nostre desolate sunt ut nos metuentes deū penitentia ageremus cum in dīgeam? penitentia nō dierū aut mensum/ sed temporu plurimorū/ et nec siquidem cōueriti volumus. Penitentiam itaq agamus fratres/ ut peccatorū nostrorū ppitiatorem deum habere possim? Depcemur eum/ quia exacerbamus eum. Humiliemus nos ut nos exalte. Plangamus/ ut cōsolef nos. Projiciamus a nobis consuetudinē malam/ et quasi vestimentū/ virtutē animi induam?/ maxime nos qui hanc cōversationē angelicā pmerimus. Etiam dilectissimi assumamus mensurā ac regulā bonā illam atq pfectā patrum nostrorū. Ne hodie ipsum aque potum accipias/ et crastina vina percipias. Ne hodie discalciatus/ et crastina diuersa calciamēta requiras. Ne hodie cilicinā vestem/ et crastina trilicem induaris. Ne hodie vilissimo habitu et crastina cōpositū/ et ornatus incedas. Ne hodie mitis et humilis/ crastina vero petulās ac supb us. Ne hodie quietus et obediens/ crastina turbidus et cōtradictor existas. Ne hodie i fletus et lamentatione/ et crastina risus cum cachinno pcamiter proferas. Ne hodie supernudam humū quiescas/ et crastina lectuli mollicie delecteris. Sed ad vnam regulam charissime temetipsum astringe/ p q possis deo placere/ et tibi metipsi ac proximis tuis vtilem te exhibere. Si aut mortificaueris temetipsum et solus es/ noli discernere/ si ab alijs tibi ministratum fuerit. Si autem cum multititudine fueris/ audi dñm deum dicente. Quicadmodum

III

vultis ut faciant vobis hoīes/ et vos facite il lis. Si vero necesse fuerit ut tibi ppter mortificationem corporis ministref/ attende ne p ximo tuo in aliquo inferas lesionem. Propter hoc enim perfecti patres fundatē semet ipsos. in vnam regulam consummati regti sunt. Quicq d a principio arripuerunt vsq ad finez vite/ nullis negotiis impediti integrū seruauerunt. Elsq ad quinquagesimū siquidē et eo amplius annū exigentes/ in nullo ceptam regulam mutauerunt. id ē continentia bonam atq irrepensibilem/ escarū abundantia ac lingue intemperantia cohibentes/ sectantes aut humilitatē cordis/ mansuetudinē quoq et fidem/ necnō et charitatem/ que perfecte ac spiritualis edificationis vinculū ē. Sup his aut omnibus paupertatem voluntariam/ et ab omnibus negotiis terrenis quietudinē et vitā pudicam/ ac sobriā vigiliarū quoq et orationuz instantiā/ cū compunctione cordis et fletibus et nō tm risum/ sed et subridere precauebant. Superbia aut ab eis omnino calcata est. Irenā et ac furoris feruor frixit in eis. Vrurum apud eos aut argentū pro minimo ducebant/ et horum omnium contagione semel emundati sunt. Idcirco et de habitauit in eis/ et in eis glorificatus est. Qui videbant eos et qui audiebāt de eis honorificabant deum. Idcirco unus quisq nisi se emūdauerit ab omni re nequa et a sordidis quoq cogitationibus cōcupiscentiarum quoq malarū/ necnō et a furore atq inuidia/ superbia quoq ac vanā gloria/ odio et detractione/ cōtradictione/ ac verbositate/ et inordinatis actibus/ que odit de. auerterat se metipsum ac procul faciat/ nequaq in eo habitat deus. Dicito nāq mibi. Si quis te in lutum ceni proiecerit/ et ibi sp̄te ē fecerit/ libenter hoc seres. Situ cū sis cīnis et vermis h sustinerē nō potes/ quō vis impolutū deū. q cū sanctis et in sanctis requiescere solitus ē. ut in te cum sis totus fetidus/ et cenoso horrore repletus inhabitet.

Capitulum III. Exhortans nos ad mūdificationem tam ppter celestia bona nobis promissa. q ppter cauenda picula diei iudicij im prouise iupuenientis. quē admodum in diebus. Hoe contigit timore ex scripturarum cōplicatione exaggerans.

Et ideo fratres
charissimi/ mūdemus nos metip-

Capitulum

sos/ut in nobis habitet/ et pmissa eius celestia cōsequi mereamur: ne eius nōmē sancto quod inuocatū est sup nos/inferam̄ iniuriā. nec ppter nos nomē dñi a pfidis blasphemet. **P**arcam̄ nobismetipſis/ et intelligamus qā in noſe eius/noſtrū quoq; ſonat nomē: eo q̄ ip̄e christus voceſ: et nos nihilomin̄ christiani. Deus noster ſpūs eſt. Efficiamur ergo et nos ſpūales/vbi eſt eñ ſpūs dñi/ ibi libertas. Festinemus ergo/libertatis hui⁹ cōseq̄ bonitatem. Cōſideremus qualis/ et quātē cōuerſationis nos dignos effecit. Agnoscam̄ quia nos ad nuptias inuitauit. Saltē nos metipſos diligam̄: quēadmodū et ipſe diſlexit nos. Cōſideremus eū: ut glorificet nos. Consideremus aut̄ ne in die iudicij vltionē duplice exoluamus: cū recessiſſe quidē videamur a ſeculo et ea que ſunt ſeculi ſapiam̄: cōtemnētes qui dem pecunias: et iterū pro eisdē ſollicitudinē gerentes: carnalia fugiētes: et eadem denuo pſequētes. Vni vereor: ne dies ille ſuper nos repentin⁹ inſiſtat: et ſubito nudi atq; inanescnō et iam imparati vniuſquisq; ſemetiūm vitupare incipiāt. Idiūm nanq; et in diebus Roē ppeſſi ſunt. Manducabant/ et bibebant nubebant et nuptui tradebāt: et mercimonij inſiſtebāt: donec venit diluuiū et pdidit vniuersos. Admirabile aut̄ negociū erat frē. Videbant nāq; q̄uo cōueniebant in vnu imēnta camporu. elephanti quidē ab India/ ac pſide pribus aduentabāt: leones aut̄ ac pardi cum hoſibus et hircis cōmictis pariter/ et nibil ſe ledentes inuicē cōcurrebāt. Herpetes et volucres pennate: insectantes nemine confluebāt: et in circuitu arce diuina puidentia morabant. Hec p ſingulos dies fieri pſpiciabant. **I**pſum quoq; arce edificiū p conem ad eos ut penitentiā agerent in clamante in nulo proſuſ curabāt: neq; cernētes tale miraculum/ cōuentū ſezirationabilū iumentorū compūcti ſunt ad ſaluandū. Timeamus igiū chariſſimeq; et nobis hec pati contingat. Scripture etenī cōplete ſunt: et nō ē qd relinquit: niſi aduersarij noſtri aduentuſ horribiliſ. In expletione eñ rhomani regni necesse eſt ſeculū cōſummarī.

Cla. III. ¶ Persuasione concludens ut vo- lens ſaluari, pperet et festinet: pu' chras ad h̄ inducens ſimilitudinū compationes atq; rationes: cum incuſione timoris ppter carnales paſſiones et vicia noſtra: ſubiungens tandem

III

doctrināq; cogitatiōes cordis agnoscipotſit.

Vi ergo ſalua
q; riuſt: pperet et festinet. Et qui vult introire in regnū: ne velit in curiolus exiſtere. Et qui vult liberari a gehēna ignis/ legitime colluctet: et q; immortales vermes effugere: vigilans debet eſſe ac sobri uſ. Qui exaltari deſiderat/ ſemetiūm humiliat: et qui gaudere deſiderat/ lamentet et luget. Qui diligit introire in thalamū: reluce tem lampadē/ et oleū ſibi ſumat in vſculū. Qui expectat in illis nuptijs inuitari: ſplēdiada in dumēta poſſideat. Luitas regis noſtri exultatione et leticia plena eſt: imenſitate decoris ac luminis radiaſ: dulcedine inſatiabili ſuauitateq; redūdat: vite quoq; eternitate exundat. Cōmorātib⁹ in ea/ abunde hec oia largiter pſuūt. Qui ergo cupit eſſe ciuſ regni: ad hec que memorauim⁹ feſtin⁹ occurrat. Dies eñ cōcludit: et nemo nouit/ quid ſibi i itinere hui⁹ vite cōtingat. Quēadmodū eñ ſi q; viator arripiens itineris ſui longum interuallū: diſcubens obdormiat vſq; ad vſperum: deinde expgefactus/ pſpiciat qđiā clauditur dies. cū ceperit pperare: repente efficiantur nubes: grandines: tonitrua quoq; et fulgura/ ac pressure eū vndiq; cōturbatiōeſ: q; cōciūdent: ita ut neq; ad māſionē valeat p uenire: neq; ad locū illū/ ſeuiente tempeſtate diuertere.. **H**ic et nos/ ſi hoc tpe negligam⁹ huiuscemodi penitentiā/ ſuſtinebimus vltio nem. Incole eñ ſumus in hac vita/ atq; peregrini: festinemus ergo in patriā et ciuitatem nřam/ locupletes ac diuites remeare. **R**e- negotiatores ſum⁹ ſpiritales: querētes precioſiſſimā margaritā q̄ ē christ⁹ ſaluator nř: glia nřa et theſaur⁹: q̄ a nullis latronib⁹ inuadiſt vſ furatur: festinem⁹ q; poſſidere eū. **V**tūs nāq; ē/ etiāq; btūs: q; festinauerit poſſidere eum. Poſſidendo nāq; eū/ gloriā pmeremur. Aliſerabilis aut̄ ē/ q; creatorē vniuersorū poſſide re neglexerit. **H**moi eñ bō ſpoſte ſe in pñci em tradit: nolēs poſſideri ab eo. **N**unquid ignoratis chariſſimi. q; palmites ſum⁹ ex vi- te veriſſima/ q̄ ē christus ielus? **V**ideat itaq; vniuſquisq; vñm: ne infructuosus exiſtat. **P**a- ter eñ vñtatis: afferētes fructū vites studioſe excolit: ut ampliore pferat fructū: q; aut̄ nō prulerit fructū: abſcidet et extra vineā pycie tur: ut ignis incendio cōcremat. **P**ropter qđ

A 2

Capitulum

attendite vosmetipos. ne infructuosí inueniamini. et excisi in escā ignis tradamini eterne. **S**emen optimū sumus. qd̄ christus paf̄ familias. qui ē celi et terre conditor. semiauit. **E**cce iam messis aduenit. et messores iam sal̄es ad metendū p̄paratas in manibus tenet. **V**idete itaq; ne quis vfm zizania inueniat. et colligatus in manipulos. eterne flamme ardoribus cōflagret. **A**ndū intelligitis frēs. q; terribile nob̄ transfretandū est pelagus? **Q**ui perfecti fuerint. et viri sapientes et negocatores iam paratū habentes questum merce monū. cū gaudio expectāt. qñ eiſevent̄ asperet. et trāſfretantes hoc pelagus. ad portū vite eterne pueniūt. **E**go aut̄ q; mihi sunt similes. cū p̄diuersa huc illuc attrahimur et extollimur. nequaq; in corde nostro sollicitudinem gerimus. qd̄ necesse est nob̄ hisc transītū transire. **C**hi p̄times con̄subito venit asperit. et iuentamur imparati. et tūc viñctos nos manibus mittant in tenebras exteriores. vt ibi dies negligentie nře atq; segniciē deſlecamus. cernētes quidē alios exultantes et letantes. nos vero in tribulationibus et laborib; cōſtitutos. **P**ortus nanq; ille negotiator̄ est. et vniſquisq; in ſuo patrimonio exultat. et in ſuo mercimonio letat. **N**eſcitis dilectissimi. q; rex regū. ad filii ſui nuptias nos inuitat? **Q**uid negligimus. et nō festinamus. hic nob̄ indumenta ſplendida. et lāpades reluentes. et oleū in vasculis nostris aſſumere. **G**iaut qd̄q; vſurauerit introire. vſtē nō habens nuptiale. aduerte qd̄ hm̄i partiat̄ur. **J**ubente em̄ rege. alligabūt eū manib; et pedib;. et mittēt in tenebras exteriores. ibi erit fletus et ſtridor dentiū. **T**imeo em̄ charifſmine carnalē passionēs de thalamo illo nos eſciant. ne habitū ſolum extrinſecus ostendamus. et habētes carnalē passionēs. intrinſecus langueamus. **E**xterior. ſiquidē habit̄ vbi mens nřa habitet. oſtēdit. **O**rnatus qd̄ p̄e vſtū indicat. qd̄ ea que terrena ſunt ſapimus. Per ſtudium clarioris amict̄ ab eterno claritate nudī eſſe diſoſcimur. **E**ſcarum vero ſuauitas. gule noſ eē ſubiectos cōmendat. et p̄ amorem placendi nobis. in anis glo- rie cupidit̄ eē diſoſcimus. **A**ccidia aut̄ pigritia nos torpere demōſtrat. cupiditas plimuz poffidēti nequaq; nos dēſiderare christum oſtēdit. **I**nuidia etiā nos iudicat vitorū ſeruituti eē ſubiectos. **P**er lingua aut̄ qd̄ cor

V

desiderat. p̄dicaſ. **Q**ue em̄ cor desiderauit h̄ meditat̄ et lingua. et ſepe p̄ labia dephendunt mētis occulta. eo qd̄ os noſtrū pateat. nō habens oſtū nec custodē. et ſermo noſter indiſferenter p̄ orū p̄pens egredit̄. **P**er sermones aut̄ ſepe cor noſtrū inimicus latrocinat̄ facilitate verborū. os em̄ cū nō ſeruat cū corde myſteria furan̄ ab eo cogitationē. et cū putauerit cor apud ſe retinere myſteria. oris intemperantia publicat̄. et cū arbitratuſ ſe ab aliq; nō intueri p̄ fmōes denudaſ. **H**uauitas enīz detractionis. odio eam repletā eſſe demonſtrat. **N**e ergo decipiāt. quicq; putans ſe eē aliquid p̄ religionē. qd̄ videſ extrinſecus. Si em̄ putauerit quis fallere fratrem ſuū. religionem ſimilā. ſemetiū fallit ac decipit. **E**cce em̄ ex cōuerſatione ipſius. falſa eī religio demonstrat. **S**i aut̄ cupis cogitationē cor diſ eius addiscere. accede ad os eius. et diſce ab eo. vtrū de terrenis. an de celeſtibus cogit̄. de ſpūalibus. an de carnalib;. de voluptatibus. an de continētia. de affluentia poſſidēdi. an de voluntaria paupertate. de humilitate. an de elatione arrogantie. de charitate. an d̄ odio. **E**x theſauro em̄ cordis. cōſueuit em̄ os cibos pſſerre his. que ad ſe accedēt̄. **E**x meditatione quoq; lingue et cōuerſatione hoſis. quid cor dēſideret. vtrū christū aut p̄n ſeculum cōprobab. **E**t inuifibilis anima qualis ſit ſiuē bona ſiuē mala. pactus corpi ſui cōſpiciatur. **Q**ue quidē naturaliter bona eſt. ſed ſub inrante malitia. p̄ lit erū arbitriū cōmutat̄.

Cla. V. **E**xcludens errorem. ne quis putet paſſiones ſupradictas eſſe naturales. oſteſdens ex compatione libere voluntatis ad Agricolam. quō circa hm̄i paſſiones. volūtas inlerat aliqui v̄tutes optimas. aliqui conſuetudines pellimas. quō etiā diuinā ſcripturas habeat pro confiſſorib; quos ſi deſrendo oberrauerit. et penitens ad legiſlatorē recurrerit. cū pietate fuſcipiat.

An turales afferat paſſiones. ne qui cūq; afferuerit. culpatuſ exiſtatur. **A**ttende teipm̄ ne bona condictioñē. boni dei. ad crimen deducas. fecit em̄ deus omnia bona valde. naturā quoq; noſtrā bonis operib; decorauit. **S**i quis aut̄ fm̄ naturā eſu- riāt. nō incuſat̄. ſi in mensurā ſumplerit cibū.

Ec quisquā na

Capitulum

VI

si autem edens mensurā excederit denotatur. Naturalem namq; esurientem quis nesciat. **N**i hilominus si fin naturā quāspīā sitiat. nō erit in culpa. si potū ad mensurā p̄ceperit. si vero modū in bibendo excederit. de honestatē: q̄a naturalis est sitis. **R**ursum si fin naturā q̄s dormiat. nō incusat. sed ad mensurā dormiat. si vero supra naturā somno indulserit. aut eneruatiū semetipm soperiorū iercie tradat prodit natura p̄pria qd̄ somni consuetudine sugat. **N**atura siquidē et consuetudo. vtrā rūcū p̄dicatorēs existunt. **N**atura quiq; indicat seruitutē. cōsuetudo aut̄ significat v̄luntatē. **E**x vtrōq; em̄ homo consistit. **V**oluntas aut̄ cū liberaz habeat facultatē. quasi quidam agricola esse videtur. **I**nserit namq; in hominis natura quēadmodū voluerit. aliq; quidē virtutes optimas. alioq; v̄o consuetudines pessimas. **H**oc aut̄ modo consuetudines iserit malas. **I**n esurie qdē. gule libidinem. **I**n siti aut̄ bibendi copiā. **I**n sopore v̄o eneruationē. et insatiabilem somnū. **I**n obtūtibus vero oculorū. pessimos et volatiles sensus. in veritate mendacium. **I**nserit aut̄ rursum virtutes optimas. **I**n cibo quidē abstinentiam. **I**n siti aut̄ tolerantiam. **I**n somno vigilias. **I**n mendacio veritatē. **I**n oculorū obtutibus. castitatem. **V**oluntas siquidē nostra cum sit forma agricole. in momēto oculi euellit consuetudines malas. et quēadmodum v̄o luerit virtutes inserit bonas. eo q; ipam naturam possit supare ac vincere. **E**t quidem natura est p̄quā opationes gignunt. **A**gricole aut̄ hui⁹ volūtatis sunt diuine scripture cōsiliatores ac magistri. docēt namq; agricolam nostrū. qualimodo p̄suetudines malas euellat. et quo virtutes bonas inserat. studiumq; adhibeat. **T**erū q̄stū velit sobrios agricultorū noster et industrius extiterit. absq; magisterio diuinārū scripturā. sine viribus est et indoctus. **D**iuinārū aut̄ scripturā instruc̄tio. intellectū ei retribuit ac virtutem. itavt ex ramis p̄prijs. optime ei largianē virtutes cum eas in ligno nature inseruerit. **I**ta vt fidem bonam. in suam p̄fidiam inserat. spem quoq; in desperationem suam. dilectionē vero. in odium. et scientiam in ignorantiam. et laudem. in ignobilitem suam. rursumq; inserit immortalitatem in mortem suam. **S**i autem voluerit noster agricultorū pertinacia. p̄pria consiliatorem suum ac magistrum. dese-

rere. **D**iuinārū quoq; scripturā eloqua inuenitur aduersis an fractibus ob errare. et in cogitationib; malis incedere. consuetudines quoq; pessimas que extra naturā sunt congregare. atq; in suam naturam inserere. id est. perfidiam. desperationem. odium. inuidiam. superbiā. inanem gloriam. gule libidinem. nimietatē bibendi. contradictionem. contentionem. et cetera nō nulla hīmō. dērelinquens namq; legis latorem. et ip̄e ab eo nihilominus derelinquit. **S**i aut̄ denuo penitentia ductus. semetipsum agnouerit. ita vt legislatori suppliciter procidat et dicat peccati quod te dominū meum et magistrum de reliquerim. protinus legislator. cum sit amator hominum. pro sua pietate suscipiet eum. et prestabit ei intellectum bonum et virtutem. vt rursum nature sue terram valeat operari. euellere quoq; ex ea cōsuetudines pessimas. deinde largietur ei vt virtutes bonas et optimas. pro his possit inserere. pro quibus valeat coronam sibi ac laudem acquirere. **E**t quidem esurit fin naturam. sed ad continentiaz studet. sitit nihilominus. sed sustinet patienter. desiderijs stimulatur. sed sobrietatem exercet. grauatur somno. sed vigilare contēdit ad glorificationem dei. pigritia quoq; torpescit. sed aperto ore personat in diuinis laudibus. quo pigritiam possit vincere. **I**taq; in tali certamine. laudem p̄merebitur coronā. Coronam quidem quia superauit naturam. laudem vero quod sibi virtutes acquisierit. bonas.

Cla. VI. Occasione pretactorum gratias agens. cōmendansq; diuinam clementiam. benignitatem et misericordiam. cum commemoratione plurimorum dei beneficiorum. vt ad eius dilectionem nos prouocer-

Loria itaq; nūc
Sc̄ clementie eius et confessio benignitati eius. quando ita misericors per hennis existit. **Q**uis pater. suos sic diligit filios. Cuncta nobis bona impartiens afflueret. et omnia nobis dispensans pulcherrime. Sanat vulnera anime nostre. et contempta nobis. longanimitate suffert. **V**ult enim saluos nos omnes fieri. omnes cupit san-

B 3

Capitulum

re / tōes vult regni sui fieri possessores · vult etiā vt voluntatis nře arbitrio cōteram⁹ ois languoris nostri duriciā · t qđ ē difficile ad sa- nandū: ipē sanitatē impartit. **H**inc aut̄ qđ fa- cile recipit sanitatē: h̄ vult vt p̄pria industria ac voluntate curem⁹ · vt a voluntate ei⁹ gloriā merecamur. **E**t qđē pigrū si inspexerit vulne- ratum / idcirco medelā sanitatis imponit: vt os ei⁹ ad glorificationē bonitatis sue aperiat. **P**et̄rōi quoq; p̄cā dimittit: vt erigate eum / et alacré faciat. **I**nfirmiorē si viderit / veloti⁹ ex audit: neq; pūssilaminis fiat. **L**ū aut̄ patiens aut longanumis ostiū ei⁹ pulsauerit: tā incolu- mitatis quā etiā mercedis p̄mia adipiscit: p eo quod nō defecerit postulādo. **P**oterat em̄ nō petētibus nobis vulnera sie nře sanare: t ad bonitatē inuitos nos adducere. **S**h̄ facere nō vult: ne volūtas nostra diuinis laudib⁹ de- fraudeſ. **E**t quidē nos negligim⁹ qrere eum / t cūctamur inuocare eū: ipē aut̄ nos diligit: t ipse misereret. **I**psē nos redemit: t ipē suscepit. **I**psē illuminat oculos mentis nře: t ipē nobis compunctionis sue ḡfain p̄bet / t dilectionis vt crucis ei⁹ suauitatē / ac dulcedinē gustatēs indeſinētē eū: ac iugiter desiderem⁹ / t p̄qui- ramus. **B**ut̄ ille q̄ cū gustauerit dilectioneſ eius / t desiderauerit eū: p̄parabit semetipm vt charitate eius inenarrabili repleat. **Q**ui aut̄ repletus fuerit charitate ei⁹ / alia dilectio nem nō recipit in semetipſo. **C**h̄ charissimi q̄s nō talē diligat dñm: **Q**uis nō bonitatē ei⁹ adorando cōſiteat ac p̄dicet. **Q**uale⁹ nō excu- sationē habebim⁹ in die iudicij / s̄tantā negle- xerimus salutē. **Q**uid dicem⁹ / qr nō audiui- mus / nō cognouim⁹? **Q**uid facere debuit qđ nō fecit nob̄. **N**ōne ex immensa altitudine / t be- nedictio ſini patris / vſq; ad nos ſe humiliandō deſcēdit. **N**ōne cū inuifibilis exiſteret / no- bis ſe p̄buit ad videndū. **E**t cū eſſet ignis im- mortalis / nōne ppter nos incarnat⁹ ē. **N**ōne vt nobis libertatē tribueret / palmis in fa- ciem vberatus ē. **D**admirandū / plenū ti- moris / ac tremoris negociuz. **M**an⁹ lutea q̄ ex limo terre formata fuerat / alapis p̄cuſſit faciē cōditoris celi ac terre. **N**os aut̄ miseris atq; infelices / cū ſimue mortales / t terre ci- nis / vſq; ad ſermonē inuicē ferre nō poſſum⁹. **I**lle cū eſſet immortalis / nōne vt nos viuifica- ret / p̄tulit mortē? **N**ōne ſepultus ē / vt nos ſe- cum resuſcitaret? **N**ōne ex vinculis inimici nos absoluīt / talligans eū / ad cōculandum

cum nobis tribuit potestate. **I**n uocauim⁹ eū aliqñ / t nō exaudiuit nos. **P**ulsauim⁹ ad ia- nuam eius / t nequaq; nobis aguit? **H**ā / t si ti- bi mox fecerit ad audiendū / h̄ vniq; tibi mul- tiplicatā mercedem / pro tarditate restituet.

Cla. VII. **A**critter increpās eorū ignau- am qui huic ſeculo renunciauerūt / t in carna- lia / t terrena requirūt / multis eos cōmouēs exhortans / t terrens rationibus / exemplis / atq; p̄cūlis / vt ad compunctionē / t penitenti- am incidentur.

No quo huic fe- culu renunciasti chariſſime? **E**o qđ rurſum requiem ſecularem re- quires. **I**n tribulationē quippe vocatus es / t tude refrigerio p̄cūtarſ. **I**n nuditatē iuſſus es ire / t ecce uestimentoru ſtudiū adhibere cōtendis. **I**n ſitim qđ vocat⁹ es / t aquā renu- ens / vniū bibere delectariſ. **A**d pliū nihilo mi- nus inuitat⁹ es / t inermis ingredi cupis. **A**d vigilias qđ vocat⁹ es / t inercia ſomni resoluteſ. **A**d flendū / t ad lamentandū vocatus es / t tu cū cachimmo riſus effundis. **I**n charitatē vocatus es / t tu odiū exerces in fratre. **I**n ſu- lectionē vocat⁹ es / t cōtradicis. **H**eredem te regni ſui vocauit / t tu q̄ terrena ſunt ſapis. **I**n māſuetudinē / t humilitatē vocat⁹ es / t ſu- perbus / t elatus incedis. **E**t quid in die illa di- culturus es cū a christo audies. qr humilitat⁹ ſu- ppter te / aut egen⁹ effectus ſum⁹. **G**z qr nu- dus ſui ppter te / aut eſuriui aut ſitiui / t dile- xite in toto corde meo / t proximum meum / ſicut meipsum. **C**he velis ignorare / quia cogi- tationes tue / t ſermonē tui ſcripti ſunt / t con- scientia tua que tecū opata ē / arguit te ſimē- tiri volueris. **A**ut nescis / quia omnis crea- tura / cum metu nimio ac tremore tribunali ei⁹ aſſiſtit. **M**ilia milii / t dena milia angeloru ſci- cūtant / t tu mētiri te putas / t dicere. qđa p- pter te hec vniuersa ſuſtinui. cū nihil omnino p̄tuleris. **E**lide ne duplē vltionē pſolua- malorū viciactu ſac fallitatis. **G**z surge et expgiscere a ſomno / t cogitationes tuas ad- aperi / intra ſemetipm / t pſpice. qr iā claudiſ dies. **S**ed tiam hoc frater intellige. qr fra- tres nři q̄ hesterno nobiscū pariter loq;banſ veſpe hodie nobiscū nō ſunt / ſed ad dñm ſuū ac noſtrum vocati p̄rrexp̄erunt / vt vniuſquis / t eorum negociaſionis ſue queſtum oſtēdat

Ecce nunc iam discede hesterno atq; hodierno die. quō hestern⁹ qđē q̄si flos matutin⁹ excessit. hodiern⁹ dō q̄i vmbra vesptia trāsiet. Contemplare etiā questū negotiatiōis tue. si fecisti fin dñi imperiū. Ut em̄ velocissimus cursus. dies nostri p̄tereunt. Beatus ergo q̄ sibi questum p̄ singulos dies huiuscemodi ne gociationis acquirit. vt congregatū eū in vi tam eternā p̄cipiat. Quid aut̄ tu dilectissime negligis. t̄ incuriosus existis? Quid tāq; vino inebriaris accidia? Quid exacerbast̄ metiū? māsiō ināq; i hoc mūdo facta ē. quē admodum quidā duo viātes. in itinere sibi uicem occurrentes in suū singulipgentes ho spitiū. vespe aut̄ facto mansit vnuſquisq; qua potuit puenire. t̄ facto diluculo ab iniuicē dis cesserunt. Intellexit nāq; vnuſquisq; eorum quid habeat in domo. ppria. diuicias an paupertatem. requie an tribulationem. ita t̄ nos in hoc seculo sumus. Mansioni nāq; assimila tur hec vita. Ex ipsa em̄ vnuſquisq; in suo diuiditur loco. t̄ intelligit quid habuit an recōditum. Neq; em̄ vnuſquisq; nostrū ignorat quid premisit in celis. orationem cum lachry mis. an cū puritate vigilias. an psalmodiam cū compunctione cordis. aut abstinentiā cuž humilitate. an terrenorū renūciationem. an charitatem non sicutam. t̄ desideriū christi. Si hoc tu p̄misisti. scito te incunctanter ad requi empergere. Si vero nihil horum premisisti. p̄didisti fili charissime animā tuā. Quid i hac mansione exasperas primū tuū? Hane em̄ ab eo sepandus es. Quid aut̄ supbis aut̄ in soleciscis? Quid aduersus primū tuū tristis ambulas. cui on portare debueras. Quid aut̄ te sollicitudo escarū aut̄ opimentorū macerat? Qui dat iumentis escam ipsorū. te nō nutrit? Qui eū diurne glorificas. qui expe ctas heres fieri regni eius. de esca t̄ opinien to conquereris? Qui mortificasti temerīm mūdo. que terrena sunt lapis? Quid temer ipsum fallis ac decipis? Quid medicū exasperas nolens sanitatē recipe. t̄ tpe curationis vulnera tua occultas. t̄ medicū iūcas. quod nō sis consecutus in columitatis remedium? Tempus tibi penitentie datū est. t̄ agere pe nitentiam negligis? Quid ergo incusas legislatorē. quod mortē tibi induxerit. cū tu incuriosus existis? Nūquid dices morti in illa hora necessitatis. sine me penitentiam agere. Vigila dilectissime vigila. vt laqueus sup te hora illa nō adueniat. t̄ tunc obſtupescas et

ad conscientiam tuā recursas t̄ dicas. Qūo elata ceruice ambulāte me. oēs dies mei trās acti sunt. Qūo tempus. meū in cogitationib; terrenis supfluo p̄terij: Que erit utilitas. si hoc reputas quādo hora mortis institerit. nec concedis nobis in hoc seculo amplius cōuersari. Pone itaq; mētē tuā ad hec que narrant. Introeant in aures tuas. quea dño dicta sunt. Crede eius sermonibus. At enī quia t̄ de ocioso verbo redditur sumus rationem. in illa die iudicij. Sufficit autē nobis ad metum solus hic sermo. si conscientia nostra sobria fuerit. Si aut̄ quadā leuitate per diuer sa animus pugatur. neq; ip̄la que sunt scri pta intelligit. neq; ea que dicuntur auscultat compaf h̄mōi fistule recipienti aquā. t̄ nō sci enti q̄o eam p̄trāsit. Quis ergo putas nō defleat. quia dñs orbis terre tam per se quoaz etiam per pueros suos p̄phetas t̄ apostolos clamat t̄ pdicat. t̄ qui audiat nō ē? Que sunt aut̄ que pdicant ab eis? Nuptie parate sunt inquiunt. t̄ altilla mea smolata sunt. Spon sus cum claritate t̄ magnificētia in thalamo resideret. t̄ cū gaudio intrantes recipit. ianue patent. ministri festinant. Predicatores con uolāt. Priusq; ianue claudant velocitate pe dum concurrent. ne nobis foris remanere cōtingat. t̄ q̄ nos introducat. vtlerius non erit. Sup his aut̄ nō est qui intelligat. nō est qui studiū adhibeat. signavia t̄ cura seculi hui⁹. mentē nostrā quasi cathena colligat t̄ p̄strin git. Diuinās quidē scripturas recte scribim⁹. t̄ recte plegimus. recte aut̄ eas audire nolumus. quia que illic inserta sunt. pficere recu samus. Quis putas aliqui pegre in longin quā viam. sine viatico pfectus est. quādmo dum nos profici sci volumus. Hic aut̄ alimen ta reqrentes. nihil ad p̄fectionē nostrā pfe rimus. Beatus qui cū fiducia pergit ad dñm portans sine defectione viaticum. vt nullam penuriam patiatur. Ecce decem virgines lampades accipiunt. t̄ serui negotiantur. ex pectantes dominum suum. cognoscētes qđ accepit regnum suum. t̄ venit cum claritate t̄ virtute multa. coronare seruos suos. qui ac cipientes ab eo pecuniam: optimē in ea mercati sunt. interficere autem inimicos suos q̄ regnare eum super se noluerunt. quādmodū si media nocte profundo sopore. natura hominum occupata. repente de celo sonus ef ficiat magn⁹. t̄ tonitrua terribilia. t̄ coruscatiōes. exprecti ſbito dormiētcs. colat yn' q̄s q̄s

Capitulum

que sua sunt/siue bona siue mala: qui autem ma-
la gesserunt/iacentes super lectum suum pcam
tient pectora sua/quia non est quoque fugere et
abscondere.yel super his que gesserunt penite-
tiam agere. **C**etera enim quassat et tonitrua tem-
more concutunt/fulgura paucorum comouent
Tunc obtinebit eos profunda obscuritas. ita
ut hora illa/fulgur velox repente totam com-
moueat terram. **L**ube enim cum timore de ce-
lo buccinant/et suscitant dormientes/excitat
quoque eos qui a seculo dormierunt. **C**eli enim cum
suis extutibus comouebuntur/et terra vniuersa
quasi aqua maris/a facie glorie eius contre-
miseretur. **I**gnis siquidem terribilis discurret a facie
eius. emundans eam ab iniuitatibus
quibus fuerat contaminata. **I**nfernus portas
suas quae a seculo sunt patesciet/mors destrue-
tur/puluis qui putruerat.id est/humana caro/audiens vocem tubae viuificabit. **E**cce enim
miraculum est intueri/quoniam contra dictum oculi
in infernum/quasi multitudo piscium in mare
enutrita ita et innumerabilis copiosaque ossium
multitudo humanae nature/vnusquodque ex-
current/priam iuncturam inquirens/surgen-
entes quoque clamabunt omnes et dicent. **G**loria
ei qui nos congregauit/et propter suam clementiam resurgere fecit. **T**unc iusti exulta-
bunt/et sancti letabuntur/et veri et perfecti mona-
chi consolabuntur/et a labore abstinentie sue re-
quiescent/martyres coronabuntur.apud ac prophete
glorificabuntur. **B**eatux qui primuererit
in hora illa videre/quoniam cum gloria accipientur
in nubibus/obuiam immortali sposo. omnes qui
dilexerunt eum/et festinauerunt perficere oes vo-
luntates eius. ut enim unusquisque hic ad excel-
sa puolat premiorum/et quemadmodum hic unus-
quisque se emundauerit/sic eius gloria intuebitur
et quo quisque desiderauit eum/sic satiaribz dile-
ctione eius. **A**dmirabis etiam primus adas
in hora illa videntis magna et terribilia/quoniam ex-
eo solo et coniuge eius/immense nationes et mul-
titudines producte sunt. **H**agis autem amari-
bitur glorificans conditoris deum/quoniam ab una
natura/et ex una creatura exorti/in regno ce-
lorum et in paradyso/et in inferno sortem pro
suis meritis suscepimus. **G**loria solis aperte deo.

Ca. VIII. Inducens ex superiorum recordatione compunctionem et querelam au-
ctoris miseriariam suam confitentis ac miseri-
cordiam dei/fratrumque suorum preces implo-
rantes: sollicitudinem quoque carnalem disuadet

VIII.

tis et ad negotiationem spirituali atque vite. et
negociorum suorum rationem per singulos
dies faciendam/exhortantis.

Charissimi recor-

Datus sum hore illius et intremui.
consideravi illud horrendum iudicium/et expaui. **L**eticiam quoque que est in
paradiso/et ingemiscens fleui/vulnusque non rema-
serit in me/utrusque amplius fierem/quia ne-
gligentia et elatione prius dies meos/et cogitationibus sordidis/anni mei finiti sunt.
Quo lapsi sunt/non consideravi/quoniam transi-
erunt/sentire non potui. **D**ies mei defecerunt/
et iniquitates mee multiplicate sunt. Iheu mihi
charissimi quid faciam in compunctione ho-
re illius/quoniam mihi noti mei circumsisterint/quoniam
me beatificabant/huius religionis habitum co-
templantes/ab intus autem vas plenum eram iniqui-
tate et imundicia/et eum qui scrutat corda et
renes obliuioni tradideram. **E**cce fusio ibi
est/etiam miserabilis qui illa confusionem ex-
cepit. **A**maror hominum benignissime/ad-
iuro te per miserationes tuas/nem a sinistris
tuis statuas/cum his qui te exacerbauerunt
ne dicas mihi nescio te/sed tribue mihi pro-
pter multam misericordiam tuam in desinenter com-
punctionem et fletum/et humilia cor meum et
sanctifica/ut siam templum gratie tue. Nam
et si peccator sum et impie gessi/tamen adianu-
am tuam iugiter pulso. **E**t si piger sum et in-
curiosus/attinebam viam tuam incedo. **F**ratres
mei dilectissimi obsecro vnamitate vestrae
festinate placere deo. **D**um tempus habebi-
tis plorate in conspectu eius diebus ac nocti-
bus/cum oratis et psallitis/ut eruat nos ab illo
interminabili fletu/et stridore dentium/et age-
henne igne/et a vermis immortalibus/ut in
regno suo gaudere nos faciat/in vita illa im-
mortali/vbi fugatur dolor/tristitia/et gemitus.
vbi neclachrymis aliquis/nec penitentia in-
diget/vbi non est timor/et tremor/vbi non est mors
et corruptio/vbi non est aduersarius/et ipugnas.
vbi non est exacerbatio/et ira/vbi non est odium
et inimicitia/sed omnino gaudium/et leticia/et ex-
ultatio/et mensa spiritualibus cibis plena/quoniam
parauit deus diligenter se/et beatus qui pre-
muererit eam/infelix autem qui fuerit priuatus ab
ea. **O**bsecro vos fratres charissimi effundi-
tes super me viscera vestra/et precamini pro me
incidentes benigno et amatori hominum vniage.

Capitulum

nito filio dei. vt faciat meū miscdiam: t libe-
ret me a multitudine iniqtatū mearū: t col-
locet me inter macerias bñdicti paradisi. vt
vob̄ heredib̄ ei⁹ vicinus efficiar eo qđ vos
estis charissimi filij. ego vero quasi canis abie-
crus: vt projiciatis sup me micas de mēsa vña
vt impleat in me qđ scriptū ē: qm̄ catuli edūt
de mensa filiorū. Ita dilectissimi mibi effun-
dite sup me ōnes vñas. et venite festinem⁹
ad vitā nřam. Omnia em̄ qm̄ vmbra p̄tereunt
Odiamus etiā mūdū hūc: t om̄ia que i eo
sunt. Sollicitudinē qz carnalē p̄ter salutem
anime nře nullā habeam⁹: sicut t dñs nř ait.
Quid em̄ pficit homini si mūdū lucratus fue-
rit vniuersum: aīc aut̄ sue detrimētū patiat̄.
Aut quā dabit hō redēptionē p̄aia sua? Ne-
gociatores sum⁹ spiritales ō dilectissimi cōpa-
ratīsum⁹ negociatorib⁹ scolarib⁹. Lōsidera-
te que dico fratres. Secularis negotiator p̄
singulos dies lucrū seu dispendiū supputat: t
si detrimentū sustinere se itelligit: festinat ac
sollicitudinē adhibet t comodat: quo merci-
monium suum saluū restituit. Ita t tu dilec-
tissime p̄ singulos dies: respe t mane. diligē-
ter cōsidera: qualis se habeat mercimonij tui
rō. Et ad vespam ingredere in cor: tuū. t scrū-
tare temeripm: t dicio. Putas ne i aliq acer-
bavi deū? Ne vñū ociosum locut⁹ sum? Ne i-
moderate egi? Ne irritau fratrē meū? Ne ali-
quē detractionib⁹ lacerau? Ne forte psallēte
me: cor meū t mens mea fantasias seculi co-
gitauit? Ne forte cōcupiscentia carnalis sup-
me irruit: t ego libēti aīo suscep̄ne sollicitu-
dinibus terrenis supat⁹ sum? Si in omnib⁹ his
damnū tibi illatū intelligis: festina quo meli-
oribus cōmodis repareris. Ingemisce et in-
timō corde: pfer ab oculis lachrymas: ne idē
rursum detrimentū sustineas. Et facto dilu-
culo iterū eadem meditare t dicio. Quo pu-
tas nox ista transiū. Lucratus ne sum in ea
mercimonij meū. Putas mens mea vna cū
corpe vigilauit? Si oculi mei lachrymas pdu-
gerunt? Ne cū genua in orōne p noctē posui:
in sopore somni deductus sum? Nec aduen-
runt mihi sordide cogitatiōes: t libenter eas
meditatus sum. Et si te deceptū in his sense-
ris: festina sanitatem recipe. t statue custodi-
am in corde tuo: ne rursum eadē patiaris. Si
ita sollicitudinem habueris: saluabis merci-
monij tuū: t dño tuo placebis: et tibimetip si
vtilis eris. Attende aut̄ tibi: nec te yelis se-
gnicie ac negligentie tradere. Principium

IX

quidempditionis est negligentia. Imitare
aut̄ apem: t pspice admirabile mysteriū: quo
ex diuersis floribus terre suam opationē con-
gregat. In hoc ergo exiguo animante consi-
dera. Si em̄ cōgregati fuerint sapientes mū-
di. atq̄ orbis terre philosophi. non valebunt
prudentiam eius differere. quo ex floribus q
dem: quasi quedā monumenta edificat. He-
pelit aut̄ ibi soboles suas: t cum viuificauerit
eas: quasi quidā princeps: milicie vocem suā
ad eas emittit: quā pariter audītes: volita-
re incipiunt. Tūc monumēta illa vnde egres-
se sunt soboles: opa: ac replere festinatesca-
rum dulcedine: ita vñom̄is prudens si cōside-
rat: glorificet conditorē deum: admirans qđ
ex tam p̄uo ac vñissimo animante tanta sapiē
tia processerit. Sūliter ergo t tu charissime
cōgrega tibi diuicias t thelaurū quē sur nun
q̄ continget t p̄mitte in celum. Nam t p̄nci-
pes terre: si voluerit quisq̄ eorum in regionē
abire longinquā: p̄mittunt famulos suos cuž
patrimonio suo: vt cū in p̄paratā māsionē p-
uenerint: ibi diuertant. Ita t dilectissime p-
mitte patrimonium tuū in celis: vt suscipiaris
in tabernaculis sanctorum.

Cla. IX. Exhortans vt tribulatiōes mū-
dipatienter tolerent̄: t ne spes in temporali-
bus sed in dñi amatorib⁹ hoīm benignitate po-
natur: qui cūcta bona largit t laborates mer-
cede nō fraudas: p̄b̄ p̄uocans nos ad vigilā-
tiam vt adueniēt sponsio t alijs in regnu z lu-
sceptis: nos excludamur t postea negligentia
am nřaz frustra defleam⁹. doces qz quo dñm
iuocare debeam⁹ t p̄fectos viros imitari: cor-
pus ad carnalia nō assuescere: discretionē ni-
bilomin⁹ circa ei⁹ castigationē obfquare: amo-
nens tādē vñū quēq̄ ita debere incipe: vt pos-
sit pericere inceptum.

E velis ergo tē
N poris b⁹ breuitatē negligē: ne p̄ secla
infinita penitē cipias. Nō audis dñm
dicētē. In b⁹ mūdo tribulationē habebit̄. Itē
rūait̄: in patientia vña possidebitis alias vñas.
Si aut̄ tu p̄p̄ molliciē mēt̄: atq̄ icuria: in tri-
bulatiōib⁹ hui⁹ mūdi odiū habeas. deuitas q
dem patientiā carnalē qdē voluptatē d̄sideras
qđ iugū xp̄i bonū ac suave: p̄p̄ tuā ignauia q̄i
durū t ḡue: t qđ nō facile possit portari detra-
his t icusas: t teipm̄ i p̄ditiōē tradis: cū ista
cār: t q̄s tui m̄ifebit̄: si teipm̄ infimas: q̄s tui
m̄ifebit̄: si assūmēs arma dñi: q̄bus dimicare

Capitulum

cōuenerat. i cor tuū versa vice defigas. **S**i in hac vita tātūmodo gloriari. multum vana est spes tua. et expectatio tua ī felicē est. Quid est quod os tuū orat deum: et q̄ sunt que poscis ab eo? Seculi hui⁹ requiē an ī mortalitatē ac ppetuam vitam? Si hec temporalia t̄ nō manentia requiris: melior est te fornicator: et melior est similiter latro. **H**i em̄ dep̄cant ut salvi fiant: et te beatificant quē in hac bonitatis cōuersatione fallaciter militare pspiciunt. **O**dio nāq̄ habens lumen/ nebras dilexisti: et regna celorū deserens: terrena t̄ tpalii cōcupisci. **T**umusti miserabilis ne benignus deus/ et amator homīm/ laborei tui opis fraudarer: quiq̄ nō vicē det laboris: ip̄e pueniensitutē. **C**or quoq; tuū ip̄e cōpūgit: et mercedem ipse tribuit. **L**uncta tibi ab eo largiunt: et tu in elationē extolleris. **A**rcedem mercennarij exquiretabhis: qui eum fraudare voluerint: et tuarū lachrymarū habuit de negare mercedem? **A**bsit. **Q**ui ait: q̄rite t̄ inuenietis pulsate t̄ apie t̄ vobis: mendax ergo effici! **N**equaq; te hec suspicio miseraude decipiat. **Q**uis tui emulus fuit? **Q**uis tam seius t̄ inuidus extitit? **I**lle nimirū adūsarius hostis bonorū: illius est hoc studium/ vt null⁹ hominū salutē inueniat. **V**eni nūc itaq; in temetipm. t̄ ne velis odire aiam tuā. Aperi oculos mentis tue: t̄ prospice eos qui tecum sunt: quō in cōmune dimicant: quō festinant lampades suas tenetes in manibus: t̄ os eorū laudat t̄ glorificat ī mortalem sponsum. **O**culi quoq; eorū pulchritudinem eius cōsiderant: et aia exultat t̄ viget. **M**aduerre t̄ vide: qm̄ appropinquabit: veniet t̄ nō tardabit: vt expectantes se repente letiscer. **E**xit vt psoner vox: ecce adueniet sponsus: et hi q̄ tecum sunt pcedent cū gaudio/habentes secum lampades relucentes: t̄ splendida induimenta. **A**udient em̄ vocem eius dicentem. **V**enire benedicti patris mei: possidete partum vobis regnū: a cōstitutione mūdi. **T**ūc necesse est: cum clamorē factum audieris: dicaseis. **F**rātres mei: donate mihi pusillum olei: ecce lampas mea extingui. **A**udies q̄ ab eis. **A**forē sufficiat nobis t̄ tibi: vade potius ad vendentes t̄ teme. **E**t tunc pges penitens t̄ afflictus: t̄ tempus emēdationis iam nō iuuenies. **T**erra em̄ vniuersa tremebit ad gloriam eius: t̄ tunc plorās t̄ ylulans dices. **G**lado t̄ pulso: t̄ quis scit si agiat mihi. **R**ediens aut̄ pulsabis: t̄ respondebis tibi ab intus

Amen dicotibī: nescio q̄ es. **V**ade a me operariū iniquitatis. **S**ante aut̄ te: introibit ī aures tuas vox leticie t̄ exultationis: et agnoscēs vocem vniuersiūs collegarum: t̄ ingemiscens dices. **H**eu mībi misero. **Q**uo a tāta claritate priuatus fuī. **O**nī tempe vite mee cū ip̄is eram: t̄ nūc ab eis sepatus sum. **J**uste p̄cessus sum. **I**lli aut̄ abstinebat: ego aut̄ indifferenter agebam. **H**i psallebāt: ego nō ridebam. **H**i cum genu flecterent flebant: ego vero extollebar. **H**i humiliabant semetiplos: ego vero superbiebam. **I**lli se viles t̄ exiguo deputabant: ego vero ornati vestium delectabar. **P**ropterea illi nūc exultant: ego aut̄ lugere t̄ lamentor. **I**lli letant: ego nō amariter defleo. **E**uigila itaq; miserande euigila: t̄ īmensam eius bonitatem considera: et ne velis salutē tuā negligere. **E**t exquire eū: t̄ erit in salutē velociter/ inuoca eum t̄ proteget te. **D**a ei vt recipias ab eo centuplū. **S**i carthula cum sit absq; anima per litterarum apices clamat: t̄ omne debitum quod in ea scriptum est restituit: q̄to magis benignus debabit gratiam querentibus eum? **C**hartula per litteras vsloram super vsloram augmetat: t̄ thesaurum gratie mercede orationum deus multiplicat. **N**e velis incuriosus existere: nec domine tui sollicitudo terrenorum negotiorum: neq; in desperationem temetipm adducas. **D**eus em̄ propter viscera miserationum suarū: suscipit t̄ proteget te: et omnes qui eum ex toto corde quesierint. **A**ccede ergo ne dubites: t̄ procide ante eum: ingemiscens t̄ plorans dico ei. **D**ñe meus t̄ saluator meus: quare me dereliquisti? **M**iserere mei qm̄ tu es amator hominum: qui solus es sine peccato. **E**xtrahe me de ceno iniquitatiū mearum: vt non ibi infigar in eternū. **L**iberare me ex ore inimici mei: ecce em̄ vt leo rugit deuorare me cupiens. **E**xcita potentiam tuā t̄ veni: vt saluum me facias. **L**orūca coruscationes tuas t̄ dissipā virtutes eius: expauscat t̄ tremiscat a facie tua. **I**nfirmus nanq; est: neq; habet virtutes stārante conspectū tuū: neq; ante faciem diligentium te. **E**videns enim signum gratie tue: pauore concutitur: t̄ confusus discedit ab eis. **E**t nūc dñe saluame: quoniam ad te confugi. **S**i ergo sic accesseris ad eum t̄ inuocaueris eum ex toto corde: confessim quasi bonus pater t̄ misericors: mittet gratiam suam: t̄ auxiliabitur tui et omnes voluntates tuas adimplebit ī bonū

Ita ergo age charissime mihi. ita age et accede. et nolinegigere inuocare eum. et noli incuriosus esse. Et neque in me segnem ac desidiosum intendas. mihi enim sufficit confusio vultus meimonenti. et non intelligenti. dicenti et non facienti. Sed esto imitator pfectorum et spiritualium patrum: et regula eorum exere. Et ne velis quod sunt ardua / et excella incipe. quod nequaquam valeat perficere: neque ea quod sunt nimis exigua ibecillia. ut multipli caratibi merces accrescat. Ne nutrias corpusculum tuum: ne te incipiat ipugnare. Nec illud carnalibus voluptatibus insuescas. ne pregraueat anima tua: et ad ima decessus vitius deducaris. Si autem in te dederis. ut desideria eius perficiantur: derelinquet via plana et recta: et aspergam et prouertib[us] incedet. Omne quod sordida cogitatione facile recipit: nec ultra potest esse prudens vel sapiens. Et si iterum supra modum eumdem volueris affligere. etiam phocanum grauatum: segnioria atque desidia obtinebitur. et supplebit iracundia. In laudibus quod et orationibus atque in bonitate obedientie: pigri ac remissus efficit. Institutum est tuum: mensura bona ex equo ponde reguberne. Dicito mihi. Numquid in stadio spectator: equis curreris astitisti: Ac cursum nauicula in pelago contemplari es? Ego vero si super modum ad cursum concitatius fuerint interisse: et iterum si supra quam mensura exigunt: fuerint relaxati ipsius aurigam deiecerunt per diuersa traxisse. Silliter et nauicula in mari si supra capacitas suam fuerit onerata: fluctibus compunitur: et si rursum levata: et absque onere fuerit. velocius vehementia ventorum submergitur. Silliter etiam corporis et animae: si supra modum ex his quod super diximus fuerint abiuncatae per grauatae. decidat utrumque necessiter est: ac succumbat. Propterea bonum est ita vnuquemque incipere ut perficiatur: ut possit deo placere. et utiliter sibi meti ipsi ac proximis exhibere.

Cla. X. Cleros et pfectos monachos commendantes ad certame priocans: pigrorum papam similitudinem p[ro]futus: ostendentes ex compatione monachi ad militem quo segnis et negligens a diabolo vincatur: vigilas vero per gram dei adiuuet: occasione cuius diuinam gram plurimum commendat.

Os estis bene

Dictus grecus christi. vos estis lumen maria orbis terre: vos estis sal terreni et coluna sub celo. Vos inquit pfectus Christus monachus estis: qui estis angeli super terram: quod angelos

r[es] p[re]uersatione diligitis. corpore siq[ue] gestatis humanum: opere angelicum perficitur. Ig[ne]r[em] v[er]e in quod contenditis temp[or]alis est: retributio autem ei[us] et laus in seculum seculi permanet. Labor abstinentie v[er]e brevis est: at vero p[er]mitem immortale est. Quatuor autem vos abstinentie regulam obseruat[ur]: et virtutes cum dilectione acquiruntur: in aduersariis vero diabolus irritatus: et leuis efficaciter diversos laqueos ad decipiendos vos atque ipediendos occultat.

Attendite ergo fratres charissimi: a laqueis eius. Nullus enim absque certamine coronaatur: neque gratia dei deserit quemque: si cum alacritate pugnat. Si quis vero semetipm relaxatus: os suum pigratia detinetus non optat: nec gratiam eius inuocat: ut sibi auxilium conferat: ne velit gratiam eius incusare: eo quod non fuerit abea adiutor. Quicadmodum si quis manibus ac pedibus sancti extiterit: beatique coram se plimas escas oppositas: et pigrice cum noluerit eas ori suo applicare: et comedere: et animam suam reficeret: ita et monachus experientum hunc bonarum deliciarum diuine gratiae: sine glexerit huiuscmodi dulcedie satiari. Quis enim misericordia illi: quibus manu nequaquam percipiat: ex his quibus aposita fuerint. Uel quoniam misericordia atque monacho: quod cum non habeat sollicitudinem actu terrenorum: salute suam neglexerit?

Compatit autem monachus militis credenti in plenum: membra corporis sui vindicibus circumuallanti: donec dimicando victorie palma accipiat. Vigilat namque diligentia custodia: munitione se: et decertat: versus nequecumque eum aduersari deiciat ac persistat. Si vero in segniorie semetipm relaxauerit: facile miles homini triumphabit. Eodem modo etiam monachus: si vires aie sue segni ne negligenterque laxauerit: absque ulla difficultate a diabolo inimico suo elideatur. Permittit siquidem in corde suo cogitationes turpes ac sordidas: libenterque in se recipit elata sapientiam: vanam gloriamque inuidiam: necnon et detractionem: odium: gule libidine: et insatiabile somnum. In his autem oibus: in desperatione semetipm deducitur. Si et vigilauerit: spesque in suum p[ro]sidium gratiae dei queratur: spe auxiliabitur: et ab ipsa docebitur quoniam ei placebit debeat fitque in eo ipsa gratia laus: et quod ei laude exhibeat. Quicadmodum si quis attenderat in speculum: id est quod videat et quod videatur. Hic et gratia vbi iuenerit requiri: ibi inhabitat: et inhabitatur. et efficaciter prodixit: laus et quod laude exhibeat: neque absque huius auxilio cor sibi valebit sufficere. Retribuit autem eis quis ab ea percipit: et ex vino eius eidem offert potum: velut si dicatur ex compunctione eius retrahuit et lachrymas: et a dulcedine vini

B

Capitulum

XI

Et huiusmodi pertinet cordis. Exhortare quodcumque assumptum est idcirco coenit psalmos. Absque psalma siquidem indiget esse videtur speculum. Cum vero accepit psalme cuiuslibet itinere ex eo quod accipit retrahitur. Et si exornatur quodcumque in eo attendatur id est ex ipso speculo ornatur efficitur. Sicut et hoc absque gratia diuina in opere est videtur et indiget. Si vero promeruerit gloriam ex hoc ipso quod fuerit adiutor ab ea posuit in se emendare virtutes. Si autem denuo fugauerit eam desolatus inuenient ac nudus. et inhabitant in eo cogitationes turpes ac sordide. sic nicticorax in domicilio. Hoc ergo gratiam iuicare. gratia vero est ut ei in opitulatioe adueniat. Absque gratia enim mens non potest illuminari. ad preplaudam multiplicem futuri seculi pulchritudinem. Et nisi sanctificatum fuerit cor: non venit gratia in hominem. Si autem illuminatur a gratia virtutes optias acquisierit. sibi emendationem quodcumque adeptus est reputauerit. multum semetipsum fallitur. Nec si firmata est suam intelligentia: emulnus namque sibi existens homini percula se gloriam deturbabit. Cum vero quodcumque opitulatione acquires: gratiam diuinam agnoueris. et cum fuerit corroboratus ut virtutes obtineat glorifica ueritatem dei et dixerit gloria miserationib[us] tuis domine quod me dignum gratiam tuam premeri fecisti. et quem admodum voluisti emendasti in me quod tibi fuerat placita: homini agnoscere fragilitatem suam: festabit se diuine gratie templeri preparare et tunc effici in eo gratia ipsa sacerdos atque ipsa oblatione: et escas spalias et quamducatur. impator et regnum. edificium quod et quod edificat. Efficitur quodcumque ciuitas et murus in expugnabilis. et ab omnibus malo eum custodiet. donec ab hoc seculo ad phenannam vitam et in futurum seculum transferat.

Cla. XI. Induces in uitationem auctoris auxiliu spondens: et ad ablutionem virtutum sua dentis. Et ut ad ipsum inclinans inuitati: exponit se p[ro]siliator[em] prestat et offert: p[ro]siliator[em] ut ad p[re]cram singulariter p[ro]p[ri]etate p[ro]ficiet: quoniam excellenter comedias pulchras inducit studiis tamen eos delectans quoniam habueat et p[ro]dideat.

Inclinata ad me aurum tuum dilectissime mihi et ero tibi p[ro]siliator[em]: si ad vitam vis et non pervenire. membrum meum si desideras introire. et si occupabis beatitudinem domini dei tui. dico mihi frat[er] cur abluis faciem tuam ac ut proximo tuo placeas. Nec dum ergo respueristi virtutia passiois carnis tue. sed ho[rum] adhuc virtutem detineris. Si autem vis lauare faciem tuam dilue eam lachrymus. et ablue

et cum fletibus. ut in prospectu dei et scorum angelorum cum claritate resulseat. Facies siquidem quod ablutus lachrymis inmarcessibilis decoreris acquereris. Sic dicas fortasse mihi. Quod fundo sordidam ac deformem faciem p[ro]ferre. et si in culta facie et pedes sordidatos cum corde purificato habueris. super claritatem solis cum dei angelis resulsebas. Quid etiam risum indifferenter p[ro]feras. nonne sterneris ac lugere te dixisti. Tu vero h[ab]e relinquens risib[us] inconditis demoraris. et h[ab]e vultus nisi ex eo quod non desideras beatitudinem eius. ne noctimeas supplicia eius. Qui igit[ur] temptationes ex parte est. posuit comune re eos quoniam eisdem excepti sunt. Et quod in manibus latronum incidit. posuit viates cautos ac diligentes efficere. Quia ergo et ego ex parte temptationis sum p[ro]p[ri]us segnicius meus. siquidem ad horam tantummodo cautelam habui. sed mea iniquitia ac pigricia in hac mea felicitate constituit. ob h[ab]e itaque cupio dilectissimi p[ro]siliator[em] existere gregi electo christi. ne ob vitia carnalia et seculari voluptate ab illa claretate priuemini. et a thalamo sponsi pleno leticia et exultatione cum dedecore abiiciamini. Labor abstinentie vestre. velut somniu[m] est. requies aut laboris ienarrabilis. Attende te yobis met ipsis. ne ab utrisque p[ro]p[ri]ib[us] corrueatis. et per utrisque ylitionem exoluatis. sed festinate post p[ro]fectam virtutem acquerere. quod adornata est ob quod diligis deum. Hac si possideritis. nunquam deum exasperabitis. nec mali aliquid primis vestris facietis. Hec autem singularis ut vocatur. his in se pulchritudinez diuersarum virtutum. Quemadmodum enim regale diademata absque lapidibus preciosis. et electa margarites coponi non potest. ita et hec singularis pudicicie virtus. absque pulchritudine diuersarum virtutum. non valebit persistere. Nam et plena regali diademi compabit. Sic enim in eo si unius lapis vel margarita defuerit. fulgure super caput regis decenter non potest. ita et h[ab]e singularis ut si dehauerit una specie ceterarum virtutum. p[ro]fecta ut non sicut non potest. Assimilab[us] rursum copiosis dapiis. coditis. salis vero suavitatem non habebit. Quemadmodum ergo optime dapes. absque sale inutilis sunt. ita etiam h[ab]e singularis ut in oī pulchritudine diuersis virtutibus adornata. si charitate circa deum et proximum non habuerit. ab omnibus nanda fortiter et inutilis habebit. Rursum si multis est p[ro]fecto alphabeto. p[ro]prijs ipsis adorna. Et si quis ex eo unam auferat. tam totum omnia ad nihilum constituet. ita et h[ab]e singularis virtus. si ex obiectis virtutibus unam minime habuerit. tota utilitas reparet. Compabis etiam fortissime aquile iuxta firmamenta celorum volantia. quoniam cernentis

Capitulum

escā in laqueo tota se alarū velocitate. cū ins-
genti ipetu in eo deposituit. Colēsq; escā inde
ptrahere: cōprehēsa ē sūmitas yngule ei⁹ in
laqueo t ob dolorē ei⁹ hūiliabī oīs fortitudo
ei⁹: totūq; corp⁹ suū extra laqueū ē. oīs aut⁹ d
tus colligata ē i eo. Silt t h singlarī v̄t⁹. si fuc
erit iūcta in vno aliq; negocio frenoz: tota in
eo silt colligat. Et qdē totū corp⁹ pfectioñis
ei⁹ absq; vinculis ē. oīs aut⁹ v̄t⁹ in frā hūiliato
ē. Et quēadmodū nō valebit aqla ppter ca
ptionē yngule in aeris altitudinē volare. n̄
si fuerit liberata ita t v̄t⁹ h; nisi trenis nego
cij liberef. pfecta eē nō posit. Quis ē q nō
habeat lachrymas veniat t desleat mecum.
Et q nō habet cōpūctiōnē cōsiderās intelli
gat. Discat q̄ diligēter ab his q̄ in bac v̄tute
sunt puerati. q̄ q̄rūdā pueratio. vsq; ad ce
lum puenit. veniensq; ad portas in regnū p
hibita ē introire. Hoc at dico dilectissimi. q̄
puerati qdā in hac quā pdixim⁹ v̄tute. et ad
ornati sunt ea v̄tēplātes eā q̄ regali diademā
t. ppter exiguā rē talē ac tātā v̄tutē ad nūhilū de
duxerūt. Colligata ē em̄ mens illoꝝ sollicitudinib⁹
frenoꝝ negocioruz t ob huiuscemodi
vinculū. acq̄sita v̄t⁹ in celū itroire nō valebit.

Cap. XII. Dictor occasione exhortās eū
q̄ p̄tractā pudicicie t castitatis v̄tutē habet: ne
illā amittat tradēdo se in vincula inimici: ido
neū exēplū adducēs at q̄ demōstrās q̄o h
tū liberari possit: ita vt nihil ei nocē possit.

Ide ergo cha
rissime mīhi. ne tenetīp minimici
alligandū vinculis tradas: t am
arabile v̄tutē destruas. quā multis laborib⁹ ac
q̄sisti. neq; celestes portas. acq̄sita v̄tutē itro
ire. phibeas. ne corā spiritali thalamo p̄fusioē
adoptā p̄sistat. neq; p̄ vnu capillū alligās eā.
t ad solū terre infigās: tribue ei fiduciā t vo
cem excelsam. vt exultans ingredias in thala
mū t mercedē laboris sui possit p̄stāter. ac sb
limi voce clamare. Et ob stupescendū mira
culū. quō tāimanis ac fortissim⁹ leo. p̄ vnu ca
pillū ligat. humilis t captiu⁹ effect⁹ ē. Leoni
siquidē h v̄t⁹ compabif: oīb⁹ bonis ac pfectis
oīb⁹ adornata: t q̄sl ab illo vno capillo terre
nis sollicitudinib⁹ colligata ē. Quāobrē vi
gila dilectissime vigila: moue q̄ man⁹ tuas. et
hūc exiguū capillū abscede: neq; vénias i de
risum. sic fortissim⁹ ille sampson. Amento
q̄o mille viros occidit. t q̄sl vnu capillū. funes

XII

valedissimas extremū portauit. t seiōm a vī
culis liberauit: t inimicos interficiens deo vi
ctoriā reputauit: t p̄ orōne suā ex ipa maxilla
sontē aque p̄duxit. h talis actat⁹ q̄. h vnuisa
p̄ficerat: postea semetipm vincuz adūsarijs
tradidit. Hūliar⁹ ē enīmū. p̄ eo qd̄ crines ei⁹
ablati sunt: t terribilis illa atq; mirabilis v̄t⁹
ei⁹ deuicta ē. Attēde ḡt tu tibimetip̄. neq; n
āmirabilē castitatis v̄tutē p̄ p̄uā sollicitudinē
colligādo humilie: s̄ libera ē efficiēs ab oī
bus negocijis qb⁹ ledit t adornās p̄mitre in
celū. S̄ic aut ē libera. quēadmodū aqla de
scendens in p̄fundū vt inueniat p̄ciosissimaz
margaritā. Lunq; inuenerit. ptin⁹ ad excella
cōscēdit: totūq; corporūlū ei⁹ aq; exhibetur
Aqua em̄ p̄mālit in loco suo. ipa aut cū diu
ctis prexit in ardua. Eodē modo etiā tu ppe
ra oīb⁹ trenis negocijis liberari: t adornatus
pfecta v̄tute q̄sl vestimēto induere ea. Ex
cuba vigilāter dieb⁹ ac noctibus horis ac mo
mētis: ne spolieris ab ea. Hec aut singulari v̄
tus de q̄ loqmur adornata in om̄i pulchritudi
ne diuersaz v̄tutū: nullis negocijis trenis no
ceri posit. Tribulatio em̄ patiētiā opaf. ege
stas v̄o ac voluntaria paupertas. fra ē opationis
ei⁹: ex ipa em̄ fructificat iusticie fruct⁹. sic ne
q̄s firmitas eā ledere p̄t. ex ipa em̄ v̄tute et
gloria in diuis apud deū. Silt aut adulatioñes
diuisaz rerū nequaꝝ valebit i minuere cam
ab ip̄sis aut acq̄rit laudē in vitā ethīa. Pers
secutio nō poterit terrere ea. nec pauorem ei
incuttere. Ex ipa corona pulchra ac pfecta
cōponit. q̄ deo gloriā cū gaudio t exultatiōe
exhibitae. s̄ neq; nuditas p̄t ei segniciē torpo
ris incuttere. co q̄ ex ipa ei stola claritat⁹ con
texit. Fames silt pusillanimitatē ei nō pote
rit generare. ex ipa em̄ mēla ei p̄parabit in re
gno celoz. Sz neq; p̄stitū poterit ea desidia
circūdari: ab ipa em̄ p̄parabit ei padisus leti
cie. Nec v̄o paupertas porit eā ad illecebras
diuicias ipellere. ex ipa nāq; btitudine deum
possidebit. Vigilie q̄ t slet⁹: corona pfectio
nis: t fontes puritatis ei⁹ existūt. Hūlias et
māsuetudo: fundamēta sunt edificij eius.
Cādors nō p̄ualebit mortificare eā: s̄ neq; se
pulchru cōcludere eā p̄t. neq; v̄tutes vale
bunt retinere eā. I p̄iquoꝝ celi. nō valebunt
portas suas claudere corā aia q̄ v̄tutib⁹ viget
s̄ morū vt viderint eā. cū gaudio referantur.
Mille milia t decies dena milia angeloz t ar
changoloꝝ. throni ac dñatiōes. t p̄ncipat⁹ nō
valebūt cominarici: s̄ cū gaudio yult⁹ sui su

B 2

Capitulum

scipiet eā: t in manib⁹ suis tollēt: t aī sedē ma-
iestatis offerēt eā. Exultabit q̄ pater in ea/
t fili⁹ cū spūscō. Exultabit qdē in ea spūscūs
qz tēplū scm ei effecta ē: t ihabitauit ea. Ex-
ultabit in ea vñigenit⁹ fili⁹: qz sp̄ desiderauit
eū: t p̄ter eū nihil voluit possidere. Exultabit
in ea pater: qz dilexit eū: t voluntati ei⁹ nullaz
ptulit voluntatē. Exultabit supē celi cū vñtu-
tibus suis: t pariter p̄cidētes glorificabūt pa-
trē: t filiū t sp̄nscm. vidētes eā in oī angelica
vñture. t in om̄i pulchritudine iusticie adorna-
tam. Exultabit etiā padisus: quia hereditatē
in eo sortita est.

Cla. XIII. In plona auctoris glorificast
magnificās dñm amatorē hoīm: mltisq; deuo-
tis dep̄cātiōib⁹ benignitatē ei⁹ p̄ metis illu-
minatiōe: vulnē suō lanatiōe ac gratie col-
latione interpellans.

Sicutē soli benignissimo atq; amato-
ri hoīm deo: qnō regnū p̄ suā grām
p̄stituit. Sana me dñe t sanabor: qz tu sol⁹ es
sapīcē: t misericors medic⁹. Suplico bonita-
tem tuā sana vulnera aīe mee: t illumina ocu-
los mēt mee: vt p̄sidēt disp̄satōez meā: qz sup
me sp̄ efficiēt: qz ifatuata ē mēs mea t grā tua:
qz sal̄ vitat̄ cōdiat̄ eā. Et qd ad te h̄orodnē
qz cūctōr̄ es p̄scī: qz scrutator̄ es renū t cor-
dis: t sol⁹ oīa nosti: Sic̄ fra sine aq̄ sit ad te
aīa mea: t desiderat̄te cor meū. Qui aut̄ dilis-
git te idesinent̄ tua grā satiabit̄. Sic̄ ci spau-
disti me etiā nūc ne dispicias dep̄cationē meā.
Ecce em̄ qz captiuā ē mēs mea: te solū salua-
torem exq̄rēs. Mirre itaq; grām tuā velocit̄
in auxiliū meū: t satiet̄ esurie mee: t siti mee
potū tribuat̄. Te solū desidero insatiabilē do-
minū. Quis em̄ poterit te insatiari: qz te ex-
vitate dilexerit lumē vñtā: t luminis tributo-
rem. Da mihi petitionē meā: t dona mihi de-
p̄cationē meā: t distilla in cor meū stillā dilecti-
onis tue. Ascēdit in cor meū: qz in siluā flā-
ma charitatis tue: t deuoret spinas t tribu-
los pessimas cogitatiōes. Et tribue mihi co-
pīose t sine mensura qz de⁹ hoī grām tuā: et
dona mihi quasi rex regū: t multiplica qz bo-
nus fili⁹ boni p̄fis. Si aut̄ in qbusdā p̄uat̄ suz
aut̄ p̄uoz qz terren⁹ aut̄ fili⁹ terren⁹: t qz re-
replesti hidrias bñdictiōe tua: ip̄le st̄im meā
grā tua: t qz satiasti qnq; milia vñroz de qnq;
panib⁹: ip̄le esurie mee: imēsa copia bonitatis
tue. Amator hoīm benignissime sup̄senū et

XIII

flores: t sup̄ oēm herbā viridē tre: sine suidio
in b̄ tpe grā tua effusa ē: qz p̄to magis fuor tu-
orū: qz de p̄can̄ penitiōib⁹ largirite puenit̄.
Ecce em̄ fra fulgore coruscat: t volucres vo-
ces suas imutāt: a glia mīta sapie tue. Ecce
aut̄ trayarietate florū qz diploide induit̄: qz
ne manib⁹ texit̄. Exultat aut̄: t festiuitatē
duplicē celebrat̄. Unā qdē p̄ adā filio sno pri-
mogenito: qz viuiscat̄ ē in christo: alteraz p̄
dño suo: qz descēdēs sup̄ eā abulare dignat̄ ē.
Ecce em̄ vt mare multiplicat̄ grā tua: t cos qz
in ip̄o nauigant facis eē locuples: eadē grā di-
etiā mihi loquēte ad te fiduciāz tribuat̄. Qui
suscepisti duo minutavidue illi⁹ t laudib⁹ ex-
tulisti: suscipe dep̄cationēt ofonē meā: t do-
na mihi petitionē meā: vt templū scm efficiar
grā tue: t vt inhabitet in me t ip̄a me doceat
qz em̄ placere debeā: vt puls̄t i mēbris me-
is atq; in viscerib⁹ meis velut in carixa: qz sūt
plena cōpūctiōis atq; leticie. Ad̄es qz mea
qz qbusdā fēnu cōstringat̄: ne c̄berrās in p̄ctō
corruā: t a claritate luminis expellar. Exau-
di medie exaudi me: t p̄sta vt vocari merear
in regnū tuū: qz qz ierrās erā: nūc aut̄ sum con-
gregat̄: qz erā īmūd̄: t mūdar̄ sum: t qz insi-
piens erā: nūc xō sapīcē sum: t qz aliq̄fī utilis
erā: nūc aut̄ vñtis effectus sum. Brex tu⁹ ele-
ctus: monachor̄ qz cōuēt̄: t oīm scōz qz pla-
cuerūt aīte: qz nūc in padiso exultāt̄: iā depre-
cant̄ p̄ me: t obsecrat̄ te solū amatorē hoīuz.
Exaudies qz cos t saluab̄ me obsecratib⁹
eoꝝ. Ego qz p̄ eos tibi gloriā t laudē offerā: qz
exaudisti orones eoꝝ t misert̄ es mihi: t nō
desperisti petitiōes eoꝝ: qz p̄ salutē aīe mee p̄
fuse sunt. Tu aut̄ dñe pp̄his tuis dixisti: ape-
ri os tuū t ip̄lebo illō. Ecce itaq; os fui tui: cū
corde aptū ē: ip̄le illud grā tua vt sp̄te bñdicā
chr̄ste saluator̄ me⁹. Irriga cor meū amator
hoīm benignissime: redde rōr̄ grā tue. Quē
admodū fra dū serif̄ generatiōes suās nō va-
let enutrire: nīsi a bonitate tua fuerit visitata
sic neq; cor meū ploq; valet: qz tibi sūt placita
absq; grā tua t fructificare fructū iusticie. Ec-
ce aīst̄ nascētia tre enutrit̄ pluūia sup̄ueniēs:
neenō etiā arbor̄ nascētia florū varietate de-
pingit: sic etiā ros grā tue: mēt̄ meā iluminet
vt florib⁹ cōpūctiōis t hūlitat̄ ac sapie eam
adornet̄. Et qd̄ dicā. Ecce em̄ oīo mea fir-
ma existit̄: t iniqtates mee: gemere me com-
pellit̄. Vincat̄ grā tua. Qui aquist̄ oculos
ceci: oclōs mēt̄ mee adapi: vt pulchritudinē
tuā sp̄ desideret̄. Et qz aquist̄ os s̄biugalis: agi

os meū illaudē t gloriā grē tue. Qui posuisti
fīmū mari vbo pcepti tui. pone etiā fīmū
cordi meo p ḡaz tuā. vt nō decliner ad dēte
ram neq; ad sinistrā a pulcritudine tua. Qui
aqua in deserto tribuisti plo nō credēt. s; cō
tradicēt/dona mīhi cōpūctionē t oclis meis
lachrymas. vt deſtā dieb' ac noctib' dies vi
te mee cū humilitate t charitate t puritate
cordis. Appropiet oſo mea i ſpectu tuo dñe.
dona mīhi ſimonē ſcm. vt tibi offerā manipu
lum pfeſſiōis mee repletū. t dicā gloriā ei. qui
mīhi tribuit. vt ei etiā ego offerā qd ab eo p
cepi. t adorē eū. qui mīhi rāta largit' ē. Erā
di dñe of onē frui tui. qui es ſug oia bñdict' in
ſecla ſecloꝝ Amen.

**Sanci Effrem diaconi De cōpu
ctione cordis. Liber p̄imus explicit.**

Incepit liber ſecundus eiusdē/de eadem cō
punctione.

La. I. Inuitās nos ad cōpūctionē t do
cens quo ad illā pueniāt. phibēſq; negligēti
atmac pūſſanūmitatē t exhortā vrdim iuo
cem' fiducialisq; ei fuiam' / corda nra ſancti
ſicem' / nob̄ inuicē ignoscam' / atq; de pfectiōe
nra nō pūſſam' / pulchre tandem monachum
agro ſeminato compans.

Enite charissi-

Mī mīhi. venite p̄es acſſes ḡex
ſaluatoris elect'. venite negocie
mūr qaduſq; nūdine celebrantur
Replete lachrymis oclis v̄ros. t tanue cor
dis v̄i oculi referent. Loquimini verbū vite
ad inuicē t cōfēſſim mēs v̄a cōpūget de re
gno ac p̄adiso. H̄en ſum bonū assumite. t p̄t
nius negocia frena p̄tēpet. Nemo p ſegniſ
em relaceſ. neq; ipuſſanūmitatē venies ex
paueſcat. Heq; p̄tēpet alioq; neq; verea
tur. s; p̄onivel iprobe iuocem' dñm n̄m. t
p̄tēpet fuiam' ſaluatoris n̄o. t cōfēſſinātes q̄
ſcificem' corda nra p̄p ſpīſcm. Lōſpīrem'
ad inuicē t obſcrem' / ignoscam' alterutruꝝ
in toto corde n̄o. Serui em̄ ſum' qui ſine mē
dacio ē dei. qui ait. Amē amē dico vob̄. niſi di
miseritis ex corde v̄o delicta v̄a alterutrum.
nec p̄ v̄ celeſtis dimittet vob̄ delicta v̄a. Et
pſcōs ap̄los ſuos ſindicauit nob̄. q̄tēſ fratri
remittere oporteat. dicēte petro. Quoties ſi
peccauerit in me frat̄ me' idulgeā ei. vſq; ſe
pties. Ait illi dñs. Nō dico tibi ſepties. s; ſeptu
agies ſepties. Nos v̄o in ſu nec tertio i die. i

uicē ignoscim'. Obſcro voschariſſimi mi
hi. t ſupliciſ rogo o amici mei. vigilate i hoc
breui tpe. i hac vndecia hora p̄tēdite. Jā em̄
veſpa app: opinquauit. t cū glia mīta remune
rator adueniet. reddere vnicuiq; ſim opa ei'

Attēdite vob̄. ne quis emēdationē vitā exer
ceat. t q̄li ſidēs t negligēſ imēſam ei' remu
nerationē amittat. Siliſ autē monach' agro
ſemiato. qui cū rore t ſibr̄ ſlueuit exerceri
t fructificare fructū iuſticie t leticie. Lū autē
ad ſuū fructū puererit. maiore ſigerit curam
agricole. Sollicit' eī ſigilat t timer nesa
ta ſua aut repentin' grādo aut cāpoꝝ iuimen
ta ſubuertat. Ita t monachus qaduſq; i hoc
corpe deget. q̄tidic ſollici' curā adhibeat p
imortalitate vite ſue. t p negligentia iuanuꝝ
cucurriſſe inueniāt. Gaudiū t leticia agrico
le ē. q̄nī mēſſeſ ſuā cōgregat. t laboꝝ p̄mia ſu
erit aſſecut'. Eodē modo letabunt̄ angeli dī
in celis. q̄nī quis metuēs deūi curſum. pprium.
p̄lūmauerit repleſ horrea. Agricola in ſecuri
tate ſlitū. epulat atq; exultat. t monach'
cū in horrea fuerit poſit'. i in maſionē eīne vi
te. cōfēſſim ascendant diuicie eius ad celum.
La. II. Excitās nos ad vigilātiā in beli
certamine. v̄tutēq; nra ſolās ex̄tute dñi
qui ē agonista n̄. atq; exhortā ſad mutuum
adiutoriu. vt ſic in vnu inuicē cōſpirātes adū
ſariū n̄m ſundam' ac ſupem' t deti honori
ſicem'. Et obliſ cōmēdās multitudinē mona
chorū ſimul deo militantiū. multis reb' tam
multitudinem monachorꝝ q̄ ſingulos mona
chos compando.

Igilemus di-

Vigileſſimi mīhi. vigilem' donec in
bello ſtituti ſum'. t p̄tra diabolū
dimicem'. Dugna quidē ei' i p̄mptu ē. ipē at
ſfirm' exiſtit ac debil' n̄ ſit dñs t agoniſeta
qui ē ret regū his qui alacris dimicauerit t
v̄tute p̄ſtar. t corona ſimarcellibile. Cū admo
du ei puluis a v̄hemētia v̄ni ſp̄git t ipug
ita t adiūſari' n̄ ad nibiſ ſu rediget q̄ ſi vox nra
i di laudib' pſonat. t orones nra plene lachry
mis dño exhibet'. Nemo q̄ ſegniſ agat nec tie
at. ſi is q̄ fort' ē infirmiorē adiuuare festinet. t
q̄ alacer ē. pūſſanūmitē ſoleſ. Qui abſtinenſ ē
iordinatū t ſhonestū i crepet t obiurget. Dic
em̄ inuicē p̄ſpirātes t pariter triuphātes. cō
culcatorē n̄m ſundam': t dñm n̄m q̄ i celis
ē honorificem'. Sc̄i q̄ angeli in nos letant. t
q̄ vidēt nos t audiūt de nob̄ edificant. Pa
1. B 3